Ti.xxix. Q̄ in deo ſit viuere et ſentire

nõ eẽ añ ſe. et ſic ſtat ĩ medio nõ eẽ negati
ui ⁊ ꝓuatiui. q꞉ venit de ñ eẽ: et pt ire ĩ nõ
eẽ. Sicut aũt fecim⁹ de ipo eẽ. ita ſil'r facie/
m⁹ de ipo viuere: et de oĩbꝫ aliis. Vñ cũ
Ti.xvi. nõ ſit mũd⁹ etern⁹: vt ꝓbatũ ẽ ſup̄. ſic ha
buit ꝑncipiũ et hẽbit finẽ. Itẽ ſic duplex
Ti.xiiij. eſt ñ eẽ. ita duplex ẽ nõ viuere. Primũ nõ
viuere ẽ qđ pt cogitari añ viuere. ⁊ iſtud ẽ
Duplex nõ viuere nõ viuere negatiuũ. Scđm nõ viuere ẽ:
qđ ſeq̄t̄ poſt viuere. ⁊ iſtud nõ viuere ẽ ꝓ/
natiuũ ⁊ corruptiuũ. ⁊ hꝫ ſpeciale nomẽ.
Mors. ſcꝫ mori ſeu mors. ¶ Querẽdũ ẽ poſtmo/
dũ qđ ẽ ꝑmũ. an viuere an nõ viuere: ⁊ ſi
viuere habuit añ ſe nõ viuere: Et dicẽdũ
eſt ꝙ viuere ẽ ꝑmũ. ⁊ nõ habuit añ ſe ñ vi
uere. q꞉ ſi nõ viuere eẽt ꝑmũ: tũc viuere ñ
poſſet eẽ. q꞉ viuere nõ pt venire de ñ viue/
Ti.xii. re. ſicut eẽ nõ pt venire de nõ eẽ: vt ſupra.
Et exinde ſeq̄t̄: ꝙ viuere ab et̄no fuit: et ni
hil hꝫ de nõ viuere. ſꝫ ẽ puriſſimũ: elonga
tũ a nõ viuere. q꞉ viuere totũ occupat. Et
iõ q꞉ viuere ẽ ꝑncipiũ. nõ hꝫ añ ſe ñ viue/
re. ſeq̄t̄ nc̃cario ꝙ ipm viuere qđ ẽ ꝑmuꝫ
nõ pt hr̃e p⁹ ſe nõ viuere. q꞉ viuere totuꝫ
occupauit. ⁊ ꝑ ꝯñs mori ſeu mortẽ nõ ſu/
De⁹ ca/ ſtinet. et tale viuere ẽ de⁹: Et ita de⁹ q̄ eſt
ret nõ vi viuere: caret nõ viuere añ ⁊ poſt. et ſic ca/
uere ne/ ret nõ viuere negatiuo ⁊ priuatiuo. Et iõ
gatiue ⁊ ab eterno ⁊ ĩ eternũ viuit ſine ꝑncipio ⁊ ſi
ꝓuatiue ne fine. et iõ mori ſeu mors ñ habuit do
Q̄ꝫ de⁹ miniũ ſup̄ ipm. Iõ ſol⁹ ẽ imortal' de ſua
eſt imor ꝓpria natura de ſeipo. Et exinde ſeq̄t̄: ꝙ
talis. in ipo ſolo viuere ⁊ ĩ ſua vita nulla pt eſſe
mutabilitas: nulla additio: nll'a diminu
tio. q꞉ nõ pt mutari ĩ nõ viuere. q꞉ iã ñ vi/
uere eẽt ĩ ipo. nec pt ꝑdere ſuũ viuere. q̄a
Ti.xv. tũc mors eẽt ĩ ipo. ¶ Et q꞉ iã ꝓbatuꝫ ẽ: ꝙ
totũ eẽ mõi ẽ ab et̄no ĩ deo. Et q꞉ de⁹ eſt
ipm viuere: ⁊ tot⁹ ẽ vita. ſeq̄t̄ ꝙ om̄e qđ fa
ctũ ẽ: viuit ĩ deo: ⁊ ẽ vita in deo: ⁊ oĩa vi/
Oĩa vi/ uunt ab et̄no ⁊ ĩ eternuꝫ in deo. ⁊ iõ nihil
uunt in moꝛit̄ deo: ſꝫ oĩa viuũt ei. ¶ Rurſus q꞉ de
deo us ẽ ipm viuere. iõ om̄e aliud viuere ẽ ꝓ/
ductũ ab ipo de nõ viuere. ſic om̄e aliud
eẽ eſt ꝓductũ de nõ eẽ. Et iõ om̄e aliud vi
uere q꞉ venit de nõ viuere: pt hr̃e nõ viue
re poſt viuere. i. mori. Et ſic om̄e qđ viuit
ꝑter ipm viuere qđ eſt de⁹: venit de nõ vi
uere neceſſario. ⁊ pt ire ĩ nõ viuere ꝓuati
uũ. i. in mortẽ p⁹ viuere. ꝗ̃trũ eſt de ſe. Et
iõ niſi mãuteneat̄ ab ipo qđ ẽ viuere: ⁊ cõ
ſeruet̄ ꝯtinue: ſtatim ꝑteret̄ in nõ viuere ⁊
in mori. Preterea ſeq̄t̄: ꝙ ipe de⁹ hꝫ oẽm
ptãtẽ: om̄e impiũ: om̄e dñiuꝫ. om̄e prece/
ptũ ſup̄ nõ viuere ⁊ ſup̄ mortẽ: et iõ pt ex/
trabere q̄cq̄d vult de nõ viuere ad viuere
ſine oĩ impedimẽto et reſiſtẽtia. ⁊ etiã de
morte pt reducerere q̄cq̄d vult ad vitã ſo/
lo velle: ſola ptãte. ⁊ ſic ipe eſt verus dñs
vite et mortꝭ. Ecce ḡ habem⁹ duas vitas Duo vi
et duo viuere realia. vnũ occultũ ⁊ aliud uere rea
manifeſtũ. vnũ eternũ ⁊ aliud nouũ đ nõ lia
viuere acceptuꝫ. Cõpara ipa adinuicẽ. et
poſtea ad nõ viuere ſicut feciſti de eẽ: ⁊ ha
bebis noticiã cõpletã de ipo viuere. Vi/
de ḡ hõ quõ inueniſti tuũ ꝯditorẽ q̄ viuit Ti.xvii
in eternũ: ⁊ eſt vita eterna: q̄ nõ pt mori.
q̄ tibi dedit de non viuere viuere. ⁊ te cõ
ſeruat ne reuertaris in nõ viuere et ĩ mor
tem. q꞉ ipe eſt dñs vite ⁊ mortis ⁊ imor/
talis

Doctrina de ipo ſentire. ⁊ ẽ ter/
tius gradus. Titulus. xxix.

SIcut dictũ ẽ
de ipo eſſe ⁊ de ipo viuere. ita
dicẽduꝫ ẽ de ipo ſentire. Quia
ſentire ꝑ ſe facit tertiũ gradũ ĩ natura. naꝫ
eẽ ⁊ viuere pñt eẽ ſine ſentire. et ipm ſenti
re pt eẽ ſine itelligere. Sicut aũt duo ſũt
eſſe ⁊ duo viuere. ſ. vnũ qđ videm⁹. et ali/
ud occultiſſimũ qđ non videm⁹. Ita ſũt
duo ſentire. vnũ manifeſtũ qđ videm⁹. et
aliud occultiſſimuꝫ qđ non videm⁹. Per
illud qđ videm⁹: cognoſcim⁹ ⁊ ꝑuenim⁹
ad illud qđ non videm⁹. et ꝓbam⁹ ſenti/
re eẽ in deo. q꞉ dedit aliis. Item etiã ꝑ eẽ Ti.x.
eſt ꝓbatũ ſentire eẽ in deo. q꞉ ſentire eſt eẽ
⁊ nobile eẽ. ⁊ iõ neceſſario ẽ in deo. Aliter
in ipo eẽt nõ eẽ. nec hr̃et q̄cquid ẽ ꝯ nõ eẽ.
nec eẽt om̄e eſſe: qđ ẽ ipoſſibile. Et q꞉ de⁹
eſt ſuũ eẽ ⁊ ſuũ viuere. ita eſt ſuũ ſentire: ⁊
eſt ipm ſentire. q꞉ idẽ eſt eẽ viuere qđ ſenti
re in deo. Et iõ in deo ẽ videre: audire et
om̄e ſentire. Nõ tñ tale ſentire ẽ in deo ſi/
cut in aliis rebꝫ. q꞉ h̄ eſt impoſſibile. ſꝫ no
biliſſimo ⁊ ꝑfectiſſimo mõ: ſicut ei ꝯuenit
¶ Rurſum ſicut dictum eſt de ipo viuere. Ti.xx/
ita dicẽdũ eſt de ipo ſentire. q꞉ ſentire põt viij.
cõpari ad nõ ſentire añ ⁊ poſt. ꝑmũ ñ ſen
tire eſt negatiuũ tm̃. ſcđm eſt priuatiuuꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Inſenſi bilitas. et vocat̃ inſenſibilitas. Et q: ſentire ĩ ďo
eſt ꝑmo q̃z ñ ſentire. iõ añ ſe nõ habuit nõ
ſentire. ſic viuere eſt ꝑmũ. Et iõ ſeq̃t̃ ꝙ p⁹
ſentire ñ pt̃ ſeq̃ ñ ſentire nec iſenſibilitas
De⁹ ab eťno ſentit. Jõ ab eterno et i eternũ ſentit. ſʒ om̃e ali/
ud ſentire ꝑductũ ẽ ab ĩpo de nõ ſentire.
et habuit añ ſe nõ ſentire. et iõ pt̃ redire in
nõ ſentire et ĩ inſenbilitatẽ: niſi manutene
atur ab ĩpo q̃ eſt ſuũ ſentire. et q̃ ſol⁹ ñ pt̃
ẽẽ inſenſibil̃. Et iõ om̃e aliud qđ hʒ ſenti
re: ſcotit ꝑ ĩpm: vidit: audit: tangit: odo/
rat et guſtat ꝑ ĩpm. Et ſic om̃e qđ eſt et vi
uit: ꝑ ĩpm ẽ et viuit. ita om̃e qđ ſentit. Et
ſicut hʒ oẽʒ ꝑtãtẽ et imꝑiũ ſuꝑ nõ ẽẽ: et ſu
pra nõ viuere. ita et ſuꝑ nõ ſentire. Jõ põt
extrahere q̃cq̃d vult de nõ ſentire ad ſen/
Ti. xvij tire. et oĩa q̃ dicta ſunt de ẽẽ: dicant̃ ď ſen
tire. Doctrina de ĩpo intelligere.

Titulus.xxx.

Quia ĩpſũ ĩtel
ligere ẽ vltim⁹ g̃d⁹ ĩ ſcala natu
re. et ꝑ ꝯñs ẽ nobiliſſim⁹. Jõ
de ĩpo loq̃ndũ ẽ ãpli⁹ q̃z de viuere et ſen/
Ti. xv. tire. Vñ q: ꝓbatũ eſt ꝙ om̃s q̃ttuoꝛ g̃d⁹
ꝓducti ſũt de nõ ẽẽ. Jõ ĩtelligit̃ ꝙ ĩ mđo
illud qđ ẽ: eſt ꝓductũ de nõ ẽẽ: et de nõ in
telligere. Et iõ neccario ſeq̃t̃: ꝙ ille q̃ ꝓdu/
xit ⁊ dedit ĩtelligere: hʒ ĩ ſeĩpo ĩtelligere:
Tit. xij. et. xiij. qđ eſt nobiliſſimũ eſſe. Preterea ꝑ ĩpm ẽẽ
h̃ ideʒ eſt ꝓbatũ iã. q̃m ĩpm eſſe dei eſt de
us. ⁊ de⁹ eſt ĩpm eſſe. et hʒ q̃cq̃d ꝑtinet ad
eſſe et ꝑtinere pt̃. Et q: ĩtelligere ꝑtiet ad
eſſe. imo eſt nobiliſſimũ eſſe ⁊ excellentiſſi
mũ. g̃ neccario eſſe dei eſt ĩetlligere. alit̃ de/
ficeret ĩ ſuo eſſe illud qđ eſt nobiliſſimũ.
ſʒ cũ ẽẽ dei ſit ſũme ſimplex: ⁊ ĩ eo nl̃la ſit
cõpoſitio. ſeq̃tur ꝙ ĩpmmet eſſe ďi: ẽ ĩpm
Tit. xx. et. xiij. met ĩtelligere. Et iõ q̃cq̃d ꝓbatuʒ ẽ de ẽẽ
dei: iã ꝓbatũ eſt de intelligere. Nec opoꝛ/
tet ꝓbare de nouo: ſʒ ſolũ applicare ad in
telligere. ¶ Dicam⁹ g̃ ꝑ oꝛdinẽ ſicut dictũ
eſt de ẽẽ. Vñ ſic eſſe dei nõ ẽ acceptũ ab a/
Intelligere dei ñ ẽ acceptum. liq̃: neq̃ʒ etiã ab ĩpo ďo nec datũ nec cõica
tũ. Jta nec ĩpm ĩtelligere dei. Et ſic ẽẽ ďi
eſt ꝑmũ total̃r. ita ĩtelligere ẽ ꝑmũ. Et ſic
eſſe dei ẽ ſimpliciſſimũ: indiuiſibile. ita in
De⁹ ẽ ſuum ĩtelligere. telligere. Et ſic ẽẽ dei eſt ſũme vnũ. ita in/
telligere dei. Et ſic de⁹ eſt ſuũ ẽẽ: ⁊ ẽ ĩpſuʒ
ẽẽ. ſic de⁹ ẽ ſuũ ĩtelligere. ⁊ ẽ ĩpmmet ĩteli
gere. ⁊ ĩpm ĩtelligere ẽ de⁹. Et quẽadm
dũ ẽẽ dei (eo q: ẽ ꝑmũ) elõgat̃ ĩ infinitũ a
nõ ẽẽ: ⁊ fugat total̃r nõ ẽẽ: et añ ſe ñ habu
it nõ ẽẽ. nec p⁹ ſe pt̃ hr̃e ñ ẽẽ. Jta ĩtelligere
dei eo ꝙ ẽ ꝑmũ: ẽ idẽ qđ ĩpm ẽẽ. Jõ elon/
gat̃ ĩ ĩfinitũ a nõ ĩtelligere. Nec añ ſe non
habuit ñ ĩtelligere negatiuũ qđ ẽ nihil. ne
q̃z pt̃ p⁹ ſe hr̃e nõ ĩtelligere ꝑuatiuũ qđ ẽ
ĩgrare. Et ſic ẽẽ dei nũq̃z ẽ incipiẽs: nũq̃z
deſinẽs. iõ ẽ eťnũ. Jtẽ ſic ẽẽ dei ẽ ĩfinitũ ſi Eſt infinitum
ne mẽſura. ita ĩtelligere dei ẽ ĩfinitũ ⁊ ſine
mẽſura. Et ſic ẽẽ dei nõ pt̃ reſtringi ꝑ nõ
ẽẽ. ita ĩtelligere dei nõ pt̃ reſtringi ꝑ ñ ĩtel
ligere. et iõ ĩ ſuo ĩtelligere eſt om̃e ĩtellige
re: ⁊ q̃cq̃d ꝑtinet ad ĩtelligere Et ſic ad ẽẽ
dei nõ pt̃ fieri additio neq̃ʒ diminutio nᶜ
aliq̃ mutatio. ita nec ad ĩtelligere pt̃ fieri
additio: mutatio vl̃ aliq̃ diuiſio. Et iõ ſic
eſſe dei nõ ẽ ĩ potẽtia ad aliqđ ẽẽ nec pt̃ re
cipe. ita ĩtelligere dei nõ ẽ ĩ potẽtia ad ali/
qđ ĩtelligere: nec in ſuo ĩtelligere pt̃ aliq̃d
recipi. Et ſic ſuũ ẽẽ eſt ſꝑ ĩ actu cõpletiſſi/
mũ: ꝑfectiſſimũ. ita ſuũ ĩtelligere eſt ſꝑ in Eſt ſꝑ ĩ actu
actu cõpletũ et ꝑfectũ. Vlteri⁹ ſic ſuũ eſſe
eſt ĩmutabile. et iõ nõ decurrit ab vno in
aliud. nec hʒ p̃teritũ nec futuꝝ: ſʒ tm̃ pñs
Jta ſuũ intelligere nõ diſcurrit ab vno ĩ Nõ ẽ ꝑ diſcurſũ
aliud. nec hʒ p̃teritũ nec futuꝝ. ſʒ tm̃ pñs.
et iõ ſunt ei pñtia oĩa ab eterno ⁊ ĩ eternũ.
Et ſic de⁹ nõ ĩdiget aliq̃ alio ad eſſendũ.
ita nõ indiget aliq̃ alio ad ĩtelligẽdũ. q: ſi
cut de ſeĩpo eſt. ita ď ſeĩpo ĩtelligit. Et q:
eſſe dei ẽ infinitũ. et ĩpe ꝯtinue ĩtelligit ſu
um ẽẽ. iõ ſꝑ intelligit ĩfinitũ. Et q: in ĩpo
eſſe ẽ tot⁹ mũdus et q̃cq̃d pt̃ ẽẽ. iõ q: ĩpſe
intelligit ſuũ ẽẽ cõtinue: intelligit ⁊ vidit Intelligit oĩa
totũ mđm/ ⁊ oĩa q̃ pñt ẽẽ. Et q: ĩ ſuo eſſe
ſunt oĩa ſil̃. ideo oĩa ſil̃ intelligit ⁊ videt ⁊
cognoſcit ꝑ ſuũ ẽẽ qđ ẽ ſpeculũ vniuerſa/
le: in q̃ oĩa ſũt ⁊ cognoſcũt̃. Preterea q: ꝑ
fectiſſime cognoſcit ſeĩpʒ ⁊ ĩtelligit. q: tã/
tũ ẽ ſuũ ĩtelligere q̃ntũ ẽ ſuũ ẽẽ. ⁊ iõ intel/
ligit ſe hr̃e ẽẽ eternũ. ⁊ ſe viuere ĩ eternũ: ⁊ Intelligit ſe totaliter.
ẽẽ ĩmoꝛtalẽ: oĩpotentẽ: ꝑfectiſſimũ. ⁊ ple/
niſſime ĩtelligit ſuũ ẽẽ tale q̃le ĩpm eſt. Et
q: idẽ ẽ ſuũ ẽẽ et ſuũ ĩtelligere. iõ intelligit
ſuũ intelligere. Et q: ĩ ĩpo ẽẽ dei ſũt infi/
niti g̃d⁹ eſſendi ĩ actu vt ꝓbatũ ẽ. Et q̃a
ĩpe ĩtelligit total̃r ſuũ ẽẽ. iõ ſil̃ intelligit ĩ/ Ti. xij.
finitos g̃d⁹ eſſendi: ĩtelligẽdo ſuũ ẽẽ. Vl

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf